

*Otec Krzysztof Olaf Charamsa na tiskové konferenci, kde odhalil svoji homosexualitu 3. října 2015 v Římě. Kněz zde o homosexuálech v církvi prohlásil, že „katolické duchovenstvo bylo z velké části tvořeno intenzivně homofobními homosexuály“. (Zdroj: **Slate**, 2017)*

Autor: Edward Dutton

První část trilogie o homosexuálech **[zde](#)**

Homosexualita a inteligence

Gayové bývají poměrně zdatně chytřejší. Na základě rozsáhlých a reprezentativních vzorků ze Spojených států existuje výrazný pozitivní vztah mezi IQ v dětství a homosexualitou v dospělosti, a to u mužů i žen. 42] Příčiny této souvztažnosti nejsou zcela jasné. Jako jedno vysvětlení se uvádí vztah mezi inteligencí a osobnostní vlastností otevřenost-intelekt, která naznačuje otevřenost novým, neobvyklým možnostem, jež někdy stojí proti vyvinutým kognitivním předpokladům, neboli „instinktům“. Tato schopnost povznést se nad instinkt člověku umožňuje lépe se vypořádat s kognitivními problémy nekonvenčním uvažováním či odzkoušením na první zběžný pohled bizarních řešení. Sklony ke kontra intuitivnímu se pak mohou projevit mj. v ochotě experimentovat s homosexualitou. 43]

Další myslitelné vysvětlení může souviset se zjištěním, že s rostoucí inteligencí se u člověka zvyšuje také plasticita mozku, tzn. že při svém vývoji citlivěji reaguje na okolní podněty, především pak v klíčových obdobích růstu. 44] Sexuální orientace může být do jisté míry omezena prostřednictvím neurologických odlišností, jež jsou v různé míře ovlivňované prostředím. 45] Není tak vyloučeno, že inteligentnější lidé díky své výraznější mentální plasticitě spíše procházejí homosexuální „fází“. Mnohem patrnější vztah mezi homosexualitou a inteligencí byl zjištěn u žen, pravděpodobně kvůli jejich vyšší sexuální **fluiditě**. 46] Korelace vývojové nestability s homosexualitou a její souvztažnost s inteligencí se nijak nevyklučují, protože podle našich poznatků je vztah mezi inteligencí a mutační náloží jen naprosto nepatrný. 47] Krom toho lze homosexualitu u vysoce inteligentních považovat ne ani tak za projev vysoké mutační nálože, jako spíše důsledek určitých aspektů inteligence samotné.

V souladu s tímto vztahem homosexuality a inteligence zjistila britská studie reprezentativního vzorku v roce 2009 jasnou korelaci inteligence se socioekonomickým statusem ve výši asi 0.5. 48] Homosexuálové a lesbičky jsou podle ní nad svůj podíl v populaci zastoupeni v nejvyšší socioekonomické skupině (tzv. ABC1). Homosexuálně orientovaní, zejména pak lesbičky, pak dosahují i vyššího vzdělání než heterosexuálové. 49] Částečné vysvětlení bychom jistě mohli hledat ve skutečnosti, že homosexuálové zpravidla neinvestují do výchovy dětí, a tak mají volné ruce k dosažení vyššího vzdělání, kariérních úspěchů nebo do koníčků. Tyto činitele však samy o sobě korelaci nevysvětlují.

„Teplí strejdové“

Nyní se vracíme k otázce z úvodu této eseje. Proč a jak gayové zůstali nepočtenou, ale nikam nemizující složkou populace prostřednictvím procesu přirozeného výběru? 50] Mnohé z věrohodnějších působících argumentů by se dala zjednodušit zahrnutím do kategorie „teplého strejdy“. Jejich základní premisa říká, že malé procento homosexuálů v populaci jí ve skutečnosti, co se „příbuzenského výběru“ týče, prospívá.

Geny je možné předat vícero způsoby: nejen zplozením vlastních dětí, ale také investicí energie do svých příbuzných („**příbuzenský výběr**“) nebo vlastní etnické skupiny, fakticky rozšířené genetické rodiny. Tento posledně jmenovaný způsob vlastně označuje **skupinový výběr**. Mluvíme tak o situacích kdy dvě či více skupin, jejichž příslušníci jsou vzájemně geneticky spřízněni, soupeří o omezené zdroje. Soupeření lépe přizpůsobená skupina vítězí a do následujících generací přechází více jejích genů. 51]

V jisté studii bylo zjištěno, že ženy s homosexuálními bratry mají o něco více dětí než ty s bratry výhradně heterosexuálními. Autoři z toho usoudili, že materiál na chromozomu X podporuje plodnost i homosexualitu. 52] Ženy projevují ve svém chování silné hypergamní tendence, tj. vybírají si vysoce postavené muže, jak už jsme uvedli. Tak se u žen časem zvýrazňují ženské rysy, aby byly přitažlivé pro muže s vysokým statusem. Podle této hypotézy zasazuje feminizace i mužské sourozence takových „hyperfemininích“ žen, čím se z nich stávají homosexuální „teplí strejdové“. V souladu s tímto modelem skutečně četnost mužské homosexuality roste s mírou sociální stratifikace ve společnosti. Dává to smysl: čím výraznější majetkové rozdíly, tím větší je i tlak na ženy s nižším statusem, aby vystavovaly na

odiv svou ženskost, a tak se zalíbily vysoce postaveným mužům. 53]

Rozšíření této teorie pak vidí příčinu zachování homosexuality mezi populací v příbuzenském výběru. Homosexuálové obecně nemají vlastní potomky, proto investují zdroje do svých neteří a synovců, čímž zvyšují jejich šanci přežití. Mnozí vědci se však k této hypotéze stavějí značně kriticky. Dvě studie např. zjistily, že homosexuálové ve skutečnosti nepečují o své příbuzné o nic víc než heterosexuálové, dost možná spíše méně. 54] Kayla Causeyová s Aaronem Goetzem pak upozorňují na důležitý detail: kdyby byla teorie o „teplém strejdovi“ pravdivá, očekávali bychom u těchto strýců **asexualitu a single** život. 55] Vždyť jen pouhé navázání sexuálního vztahu, tím spíše pak investice do partnera, znamená umenšení zdrojů, jež by jinak mohly směřovat k synovcům a neteřím. Samozřejmě není vyloučeno, že „teplí strejdové“, kteří jsou v sexuální vztahu, jsou prostě hůře skupinově selektováni, celý nastíněný směr kritického uvažování však naznačuje nutnost hledání lepšího vysvětlení.

„Svršci“ a „spodci“

Málokomu asi ušlo, že v homosexuálních vztazích velmi často pozorujeme období rozdělení rolí ve svazcích heterosexuálních, tedy že jeden z partnerů ve stejnopohlavním páru zastává maskulinní úlohu a ve vztahu „nosí kalhoty“, zatímco druhý se chová ženštěji. Vidíme to jak u stereotypů „femme“ lesbiček přitahovaných mužatkami, tak u mužských „spodků“ (angl. *bottom*, česky někdy i pasiv, „táta“) a „svršků“ (*top*, aktiv, „máma“).

Pravděpodobně lze totiž hovořit o dvou druzích homosexuálů: těch skupinově selektovaných a na druhé straně těch, kteří značí selhání výběru. Jak už bylo řečeno, homosexualita je spojena se známkami „vývojové nestability“ jako levorukost 56] či neurologické poruchy 57]. Nápadně vysoké jsou u homosexuálů také míra depresí nebo sebevražednosti, oproti obecné populaci vyšší dokonce trojnásobně. 58]

Není proto vyloučeno, že někteří homosexuálové ilustrují skupinový výběr, od průmyslové revoluce a jejího stěžejního zpochybnitelného uvolnění darwinistického výběru to však platí stále méně. Vždyť zatímco ještě v roce 1800 dosahovala **dětská úmrtnost** 40 %, dnes se na Západě pohybuje pod úrovní jednoho procenta. 59] V preindustriálních dobách tak byli lidé zatíženi větším množstvím mutací (jež takřka bez výjimky oslabují zdraví) v každé generaci eliminováni z populace přirozenou cestou. Tyto fyzické mutace vedoucí k slabšímu imunitnímu systému a úmrtí na dětské nemoci jsou zhusta doprovázeny také mutacemi mentálními, např. sklony k maladaptivní sexualitě. Náš genom totiž z 84 % tvoří informace o mozku, což z něj činí obrovský terč pro mutace. Má-li tedy člověk mutantské geny pro tělo, takřka s jistotou v sobě nese i ty ovlivňující mentální stránky existence. 60]

Tento historický vývoj s sebou přinesl řadu vzájemně souvisejících důsledků, zvláště nápadných při využití zmíněného Charltonova modelu vývoje. Zaprvé se objevuje více lidí s maladaptivními mutacemi mozku, jako například **sexuální deviace**. Zadruhé u těchto lidí roste pravděpodobnost maladaptivního působení hormonů během nitroděložního vývoje. Zatřetí roste i negativní vliv těchto lidí – „záštiplných mutantů“ 61] – na společnost jako celek, což může zasahovat do sexuálního vývoje i některých normálních lidí, „nemutantů“.

Část z těchto „záštiplných mutantů“ pak může aktivně podporovat mládež v experimentech s homosexualitou nebo přesvědčení, že homosexualita je „normální“ či dokonce společensky prospěšná a žádoucí. Z těchto příčin lze důvodně očekávat rostoucí četnost homosexuality a také etablování se dvou „druhů“ homosexuálních mužů: stabilních, kteří existovali takřikajíc odjakživa a „mutanských“, kteří se vyskytují stále četněji.

V souladu s tím, jak se tím budeme ještě podrobněji zabývat níže, roste u mladších bratrů pravděpodobnost homosexuality v důsledku matčiny imunitní reakce na proteiny vylučované chlapeckým plodem, která plod feminizuje a navíc s každým dalším dítětem mužského pohlaví nabývá na intenzitě. Proto matky s příliš aktivním imunitním systémem s vyšší pravděpodobností rodí syny (a to i prvorozené), ze kterých vyrostou homosexuálové. 62]

Některé studie naznačují jasné rozlišení gayů, kteří se během análního styku ujímají dominantní („aktiv“) nebo submisivní („pasiv“) role, a to navzdory existenci celé řady „versatilů“, kteří role střídají. „Spodci“ častěji přiznávají, že jako chlapci byli zženštilí a častěji se také nakazí virem HIV, protože se jejich konečník dostává do styku s tělesnými tekutinami jiných mužů. Zženštilější jsou – jak předpovídají stereotypy – i psychologicky a společně s heterosexuálními ženami trpí vyšší mírou **neuroticismu** (intenzivnější prožívání negativních pocitů) a tím pádem i depresí. 63]

Závěry čínských badatelů to zdá se potvrzují. „Svršci“ bývají psychologicky maskulinnější, mužněji se také chovají a vykazují též vyšší **instrumentalitu** („konatelství“), tj. projevují vyšší soutěživost a rozhodnost. 64] „Spodci“, jak předpovídá teorie projev vývojové nestability, bývají častěji než „svršci“ levoručí. 65] Dokonce i mezi homosexuály pak panují předsudky proti mužům, kteří se identifikují jako „spodci“ a mnohými jsou považováni za nesnesitelně zženštilé. 66] Podle mého homosexuálního kamaráda ze školy, který žije v New Yorku, se jim mezi gayi říká „hladové kurvičky“ (*hungry pig bottoms*).

Efekt Johnnyho Deppa

Lehce zženštilí muži mohou být pro ženy velice přitažliví. Kayla Causeyová a Aaron Goetz přišli s hypotézou o vytrvalém výskytu homosexuality odvozené z tohoto poznatku, již nazvali „efektem Johnnyho Deppa“, podle herce proslulého svou náladovostí, plachostí a jisto mírou androgynie.

Teze výzkumníků vychází z práce amerického ekonoma Edwarda Millera. 67] Podle Millera může být mužská reprodukční úspěšnost navýšena **alelami** vedoucími k typicky femininním vlastnostem jako vlídnost, empatie a něha – tedy jinými slovy altruismu. Tyto charakteristiky jsou u muže v optimálním množství pro ženy velice atraktivní, takže dochází k jejich sexuálnímu výběru. Zvláště výrazný by pak tento výběr byl v silně skupinově selektovaném prostředí, kde je pro nepříznivé podmínky vytvářené prostředím kladen vyšší důraz na zformování těsně spolupracující skupiny, což bylo prokázáno. 68] Vysvětlení hledíme ve snaze žen detekovat známky ochoty pečovat. Při selekci příliš mnoha těchto feminizujících alel však dochází k jakémusi zlomu, kdy feminizace zasahuje i výběr partnerů, takže muže sexuálně přitahují jiní muži.

Millerova hypotéza byla s úspěchem otestována. Causeyová s Goetzem shrnují zjištění Zietscheho a kol., 69] že femininní psychologický profil je u mužů spojen s vyšším počtem sexuálních partnerů. Odkazují také na finskou studii, podle níž heterosexuálové s homosexuálním dvojčetem mají více partnerů opačného pohlaví i dětí než heterosexuální páry dvojčat, jak předpovídá Millerův model. Homosexualitu lze tak vysvětlit evolučně jako „všeho moc škodí“: dokonce i přespříliš pro ženy vysoce přitažlivých alel.

Není dosud jasné, jak toto vysvětlení funguje u homosexuálních žen, jejich sexualita však je v mnohem větší míře výsledkem působení okolí, jak už bylo uvedeno. 70] Možná však celý mechanismus funguje obdobně: jisté typicky mužské vlastnosti, jako vysoká **vizuálně-prostorová inteligence** nebo schopnost **systematizace** 71] jsou vnímány jako atraktivní, jelikož zvyšují šance na přežití. Muže ovšem mužské vlastnosti u žen nepřitahují tolik, jako je tomu v opačném případě, takže genetická složka ženské homosexuality je výrazně nižší. To by odpovídalo také zjištění, že muži při výběru partnerky berou zřetel na psychologické vlastnosti méně než ženy. Jak bylo zmíněno – a jak praví selský rozum – více je zajímaví fyzické charakteristiky.

Millerův model by snad mohl pomoci objasnit odpor k mužské homosexualitě, známý třeba ze Starého zákona. Z hlediska skupinového výběru se jako optimální jeví udržovat relativně vysokou úroveň **altruismu** směrem dovnitř a výrazně agresivní postoj k vnějšímu světu. Počítačové modely ukazují že při rovnosti ostatních faktorů skupina s nejvyšší mírou pozitivního (tj. aktivní spolupráce uvnitř skupiny) i negativního (rozhodný odpor proti cizincům, často s užitím maximálního násilí) etnocentrismu v konečném účtování ovládnou skupiny méně pozitivně i negativně etnocentrické. 72] Ideální by tak u jejich mužských příslušníků byla vyvážená úroveň femininních vlastností, tak aby vytvořili vysoce etnocentrickou společnost, nastavenou pro úspěch v bojích skupinového výběru. Muži zženštilí natolik, že by byli svolní praktikovat homosexualitu, by proto pro skupinu představovali riziko. Pokud by byli bisexuální, s velkou pravděpodobností by své vysoce zženštilé rysy předali potomstvu, a tím umenšili agresi skupiny směřovanou ven. Krom toho by jejich samotná přítomnost směřovala skupinu tímto směrem vybízením ke shovívavosti vůči lidem označeným za nepřátele skupiny. Větší mírnost uplatňovanou k nepřítelům skupiny pak lze očekávat i od homosexuálů samotných, čímž dochází k oslabení negativního etnocentrismu.

Není tedy divu, že **Gallup** zjistil souvislost mezi mírou odporu k homosexuálům a stupněm jim poskytované svobody konání. Lidé tak jsou méně znepokojeni představou učitele-gaye než homosexuálního pilota komerčního letu. To podle něj ukazuje, že lidé – byť nevysloveně – vnímají gaye jako zženštilého muže, který proto dost dobře dokáže učit děti, ne však pilotovat obrovské letadlo, tj. činnost kladoucí vysoké nároky na vizuálně-prostorovou inteligenci a další typické mužské vlastnosti. 73] Lidé se podle všeho ve svém intuici vedeném hodnocení nemýlí. Homosexuálové skutečně mají znatelně nižší vizuálně-prostorovou inteligenci než heterosexuálové. 74] Tak mohl výrok ze starozákonní knihy *Leviticus* (20:13) Židům pomoci, když je vedlo k odstranění přespříliš zženštilých mužů ze svých řad.

S růstem velikost skupin a vznikem měst si obvykle spojujeme růst životní úrovně. V průběhu delších období míru dochází k oslabení **darwinovského výběru**, především skupinového, přinejmenším u zámožnějších vrstev společnosti. Ty také zažívají méně stresu, nečelí takovému nebezpečí ani dětské úmrtnosti, proto se ve svém chování odvracejí od instinktů. Tím pádem zde lze v důsledku spojitosti homosexuality a znaků mutační nálože předpokládat zvýšený výskyt homosexuality i sklonů k přijímání homosexuálního chování. A skutečně přesně k tomu došlo v antických řeckých polis, stejně jako u Římanů, kteří dosáhli podobné životní úrovně. 75] Staří Hebrejci pak vyšší četnost homosexuality – samozřejmě nejrozhodnějším způsobem odsuzované – shledávali ve městech jako Sodoma a Gomora. 76]

Homosexuální šamani

K vysvětlení existence homosexuality i postojů k ní se však nabízejí i jiné, alternativní modely. Homosexualita opravdu do jisté míry může být výsledkem skupinového výběru.

V posledních letech a desetiletích katolickou církví hlavně v Americe do základů otřásají odhalení pedofilního zneužívání mladých chlapců jejími kněžími. Mezi náboženskými „celibátníky“, jichž jsou katoličtí kněží asi nejznámějším příkladem, se ostatně homosexualita i další deviace vyskytují poměrně často. 77] U kněžských typů má zdá se podobné chování velmi bohatou tradici – vždyť zženštilé chování až transvestitismus se poměrně běžně vyskytují u kmenových šamanů i buddhistických mnichů. 78]

Homosexuálové bývají obecně pobožnější než heterosexuálové, navzdory řadě záповědí proti homosexualitě v náboženských textech (nebo snad právě díky nim). 79] U homosexuálů se také oproti heterosexuálům dvakrát častěji objevují schizofrenie a deprese. 80] **Schizofrenie i bipolární afektivní porucha** osobnosti mají spojitost se zvýšenými sklony k náboženským zážitkům i zbožnosti obecně. 81] Homosexualita tudíž může posilovat tendence k náboženským zkušenostem, potažmo k tomu stát se oddaným následovníkem víry.

Zbožnost se může jevit jako záležitost nanejvýš osobní, působí však i na skupinové úrovni evolučního výběru. Věřící posilují ve skupině přesvědčení o její vyvolenosti božstvem. Za zmínku jistě stojí, že nábožensky silně věřící lidé žijící v celibátu a odpírání světa patří ke všem významnějším náboženstvím a kořeny této celibátní kasty jsou skutečně hluboké. V křesťanské Evropě šlo nejen o římskokatolické kněží, ale také o mnichy a řeholnice, jak ty v kláštorech, tak aktivní ve společenství. Ve 20. století pak španělský kněz sv. **Josemaría Escrivá de Balaguer** (1902-1973) založil Opus Dei, jehož tzv. „**numeráři**“ žijí sice asketicky a v celibátu ve zvláštních centrech Opus Dei, ale pracují ve světských povoláních. 82] Mnichy i jeptišky zná také buddhismus, hinduisté ctí **sádhu** a některé formy islámu zas vysoce uznávají **fakíry**. 83] Tito celibátníci v případě odloučených řádů zasvěcují své životy modlitbám za společenství a dodržování rituálů, pokládaných za bytostně důležité. Další, do života společenství více zapojení, se podílejí na chodu všemožných služeb, jako např. nemocnic. Sádhuové pak veřejně předvádějí působivé skutky své tělesné odolnosti jako důkaz své víry. 84] V prostředí náboženského společenství, jež skutečně věří v moc modlitby, může být existence celé kasty lidí trávících svůj život převážně touto činností vnímána jako moralizující. Snadno lze pak uvěřit, že by tito lidé neměli čas ani motivaci dodržovat tak přísnou kázeň,

kdyby nežili v celibátu.

Jak už zaznělo, vlastní geny lze předávat vícero způsoby. Jednak přímo, tedy pořízením si vlastních dětí, ale také nepřímo. Jedním z těchto nepřímých způsobů je investice do příbuzných, s nimiž část genů sdílíte. Otevírá se ale také varianta investice do své širší etnické skupiny. Proto voják, který položí život za svou zemi, může za jistých okolností pomáhat svým vlastním genetickým zájmům, pokud tedy jeho oběť pomůže předejít smrti většího množství jeho soukmenovců.

Srovnatelně i náboženští celibátníci, jejichž úsilí pomůže společnosti zachovat si a povzbudit její víru – a s tím spojené evoluční benefity – vlastně jistým způsobem ochraňují své genetické zájmy. Proto by společnost měla prospěch z nevelké, ale ideálně efektivní menšiny lidí silně zbožných do té míry, že se vzdají vlastních dětí. Prospívá to skupinovému výběru, jelikož v náboženském kontextu podporuje hlubší víru v duchovní věc skupiny.

Krom toho může kvůli už zmíněnému vztahu homosexuality se zvýšenou inteligencí 85] fungovat nezanedbatelný vztah mezi kněžskou vrstvou a výchovou „génia“. Prozatím však alespoň řekněme, že tato souvislost možná ukazuje na přítomnost homosexuality v populaci, jelikož pomáhá etablování kasty vysoce inteligentních lidí, jejichž inovace značně prospívají jejím skupinovým zájmům.

Poměrně pozoruhodné je ovšem velice skromné množství důkazů, že šamani ve svých společnostech navazují vzájemné homosexuální vztahy. Dostupné informace ve skutečnosti naznačují opak, byť se často jedná o muže více či méně zženštilé. Proto bychom mohli říci, že díky podpoře zbožnosti a možná i výchovy géniů homosexualita zůstává v populaci. Dochází k tomu však jen proto, že podobným evolučním výběrem prochází také homofobie. Současná selekce homosexuality i homofobie zajišťuje, že homosexuálové podporují zbožnost a skupinové zájmy, ale nesměřují svou energii do homosvazků, ani se nic takového nepokoušejí ve společnosti normalizovat, což by jí uškodilo. Místo toho energii směřují do posilování skupinové morálky podporou zbožnosti. Nazývám to „teorií teplého šamana“. 86]

Momentálně jde sice o teorii značně spekulativní, vysvětlovala by však rozporné teze stran evolučního původu homosexuality. Souhlasí s ní i experimentální důkazy, že když jsou u lidí vyvolány sexuální touhy, jež vnímají jako nepřijatelné a zapovězené, přičemž jsou zároveň „zpracováni“ slovy o zatracení a nuceni potlačit svůj hněv, stávají se tvořivějšími, když svou potlačenou sexuální energii fakticky sublimují do uměleckých i dalších forem kreativity. 87] Kontinuální existence homosexuální kasty, nucené z náboženských důvodů potlačovat své „zakázané“ žádosti, by tudíž měla své evoluční benefity.

Další nuancí při snaze pochopit, do jaké míry se u homosexuality uplatňuje skupinový výběr, jsou psychologické odlišnosti upřednostňovaných rolí v homosexuálním páru. Je-li Millerova teorie správná, pak můžeme označit gaye při sexu v submisivní roli („spodci“) za zženštilější než ty dominantní („svršci“). Doklady o souvislosti mezi homosexualitou a duševními poruchami jsou výrazně silnější u „spodků“, jak už bylo řečeno. Ostatně i homofobie zpravidla směřuje proti okázale zženštilým, očividně homosexuálním gayům.

Zjevně to platí i co týče zneužívání uvnitř katolické církve. Kněží, kteří se jej dopouštějí, takřka bez výjimek zauímají dominantní roli. Homofobie proto může sloužit jako prostředek k odstranění výrazně zženštilých mužů, pro skupinový výběr málo užitečných. Jejimi následky by však s velkou pravděpodobností méně utrpěli muži, na nichž není jejich orientace na první pohled nápadná; u nichž by rostla pravděpodobnost dosažení optimální míry charakterových vlastností zachycujících jejich homosexualitu, která by ovšem produkovala vytrvalý náboženský zápal.

Mladší homosexuální bratři

V kultuře narazíme na poměrně fascinujícím způsobem odlišné postoje k jistým sexuálním chováním, jež mohou odrážet odlišné evoluční strategie. Znalci Bible se shodují, že Bůh Ónana potrestal smrtí za to, že při sexu se ženou svého bratra vypouštěl své semeno na zem. 88] Chápejme to v kontextu Starého zákona, který po věřících jednoznačně žádá, aby měli co nejvíce potomků, pokud se tedy jedná o děti manželské a řádně vychovávané: „Plodte a množte se“ (Genesis 1:28).

Ve společnosti, tím spíše ve společnosti polygamní, bude pochopitelně mezi muži docházet ke konfliktům o omezený počet dostupných žen. To povede ke snížení vnitřní soudržnosti skupiny a tedy i nižšímu etnocentrismu a horším výsledkům skupinového výběru. Homosexualita může být řešením tohoto problému, jelikož se vyvinula jako cesta k otupení hran konfliktů mezi muži. Podle této teorie se pravděpodobnost zplození homosexuálního syna zvyšuje s každým dalším narozeným synem dané ženy. Může za to zřejmě imunitní systém ženy, který vidí v mužském hormonu vylučovaném plodem nepřátelskou substanci, na niž reaguje zaplavením ženskými hormony. S každým dalším opakováním je reakce jejího imunitního systému a zaplavení ženskými hormony silnější, což ústí až v homosexualitu. 89] Tato teorie nesjípš přispívá, ale plně nevysvětluje genetiku homosexuality, především v případech, kdy homosexuál mladším bratrem není.

Stejně jako homosexualita vykazuje homosexuální pedofilie korelaci s počtem starších bratrů (ne však sester) daného muže. 90] Mezi heterosexuální pedofilii a počtem starších sourozenců mužského pohlaví však žádná korelace neexistuje. 91]

Na každý pád najdeme pádné důvody věřit, že optimálně nepočetná kasta homosexuálů je výsledkem působení evolučních tlaků na skupinové úrovni.

Poznámky:

42] Satoshi Kanazawa, *The Intelligence Paradox: Why the Intelligent Choice Isn't Always the Smart One* (Hoboken, NJ: John Wiley & Sons, 2012), kap. 9.

43] Edward Dutton and Dimitri Van der Linden, “Why is Intelligence Negatively Associated with Religiousness?” *Evolutionary Psychological Science*, 3 (2017): 392-403.

44] Michael Thomas, “Do More Intelligent Brains Retain Heightened Plasticity for Longer in

DĚLSKÝ POTÁPĚČ

Development? A Computational Investigation," *Developmental Cognitive Neuroscience*, 19 (2016): 258-269.

45] J. Michael Bailey, Paul Vasey, Lisa Diamond, et al., "Sexual Orientation, Controversy, and Science," *Psychological Science in the Public Interest*, 17 (2016): 45-101.

46] Satoshi Kanazawa, *The Intelligence Paradox: Why the Intelligent Choice Isn't Always the Smart One* (Hoboken, NJ: John Wiley & Sons, 2012), 134.

47] Michael A. Woodley, "The Cognitive Differentiation-Integration Effort Hypothesis: A Synthesis Between the Fitness Indicator and Life History Models of Human Intelligence," *Review of General Psychology*, 15 (2011): 228-245.

48] Viz Edward Dutton a Michael A. Woodley of Menie, *At Our Wits' End: Why We're Becoming Less Intelligent and What It Means for the Future* (Exeter: Imprint Academic), kap. 2. Český *S rozumem v koncích: Proč se stáváme méně inteligentními a co to znamená pro budoucnost*, Sol Noctis 2020.

49] Gavin Ellison and Bryony Gunstone, *Sexual Orientation Explored: A Study of Identity, Attraction, Behaviour and Attitudes in 2009* (London: Equality and Human Rights Commission, 2009).

50] Americký evoluční psycholog David Barash tvrdí, že bisexuální muži mohli představovat natolik mizivou hrozbu, že v prehistorických dobách mohli kopulovat se ženami, aniž by tak vyvolali hněv dominantních mužů, a tak předali své geny. Tato teorii je ovšem krajně nepravděpodobná. Ženy výrazně sexuálně selektují dominantní, vysoko postavené muže, a tak by jen sotva stály o zženštilé muže nízkého statusu a homosexuálními tendencemi. I kdyby ale ke styku došlo během skupinového znásilnění - což je také velmi málo pravděpodobné, protože kdyby k tomu docházelo, nacházeli bychom v primitivních společnostech případy skupinového znásilňování zženštilými muži - nevysvětluje Barashova teorie ani to, jak se u mužů vyvinuly exkluzivně homosexuální preference. Viz David P. Barash, *Out of Eden: The Surprising Consequences of Polygamy* (Oxford: Oxford University Press, 2016).

51] Frank Salter, *On Genetic Interests: Family, Ethnicity and Humanity in an Age of Mass Migration* (New Brunswick, NJ: Transaction Publishers, 2006).

52] A. Camperio-Ciani, F. Corna and C. Capiluppi, "Evidence for maternally inherited factors favoring male homosexuality and promoting female fecundity," *Proceedings in Biological Science*, 271 (2004): 2217-2221.

53] Julien Barthes, Pierre-Andre Crochet and Michel Raymond, "Male Homosexual Preference: Where, When, Why?" *PLoS ONE*, 10 (2015): e0134817

54] Shrnutí výsledků bádání v Kayla Causey and Aaron Goetz, "The 'Johnny Depp Effect'—An

Evolutionary Explanation for Homosexuality," *Psychology Today*, 10. června 2009.

55] Ibid.

56] Michael A. Woodley of Menie, Heitor Fernandes, Satoshi Kanazawa, and Edward Dutton, "Sinistrality is Associated With (Slightly) Lower General Intelligence: A Data Synthesis and Consideration of Secular Trend Data in Handedness," *HOMO: Journal of Comparative Human Biology*, 69 (2018): 118-126.

57] Ray Blanchard, "Review and theory of handedness, birth order, and homosexuality in men," *Laterality*, 13 (2008): 51-70.

58] Carrie Lee, John Oliffe, Mary Kelly and Oliver Ferlatte, "Depression and Suicidality in Gay Men: Implications for Health Care Providers," *American Journal of Men's Health*, 11 (2017): 910-919.

59] Anthony Volk and Jeremy Atkinson, "Is Child Death the Crucible of Human Evolution?" op cit.

60] Michael A. Woodley of Menie, Matthew Sarraf, R. Pestow and Heitor Fernandes, "Social Epistasis Amplifies the Fitness Costs of Deleterious Mutations, Engendering Rapid Fitness Decline Among Modernized Populations," *Evolutionary Psychological Science*, 3 (2017): 181-191.

61] Ibid.

62] Anthony F. Bogaert, Malvina N. Skorska, Chao Wang et al., "Male Homosexuality and Maternal Immune Responsivity to the Y-linked Protein NLGN4Y," *PNAS*, 115 (2018): 303-306

63] J. Michael Bailey, *The Man Who Would Be Queen: The Science of Gender-Bending and Transsexualism*, (Washington, DC: Joseph Henry Press, 2003), Ch. 4.

64] Lijun Zheung, Trevor Hart and Jong Zheng, "The Relationship Between Intercourse Preference Positions and Personality Traits Among Gay Men in China," *Archives of Sexual Behavior*, 41 (2011): 683-689.

65] Ashlyn Swift-Gallant, Lindsay Coome, D. Ashley Monks, and Doug Van der Laan, D, "Handedness is a biomarker of variation in anal sex role behavior and Recalled Childhood Gender Nonconformity among gay men," *PLoS ONE*, (2017).

66] Thomas Brooks, Stephen Raysen and Jennifer Shaw, "Smashing back Doors in: Negative Attitudes Toward Bottoms Within the Gay Community," *World Journal of Social Research*, 4 (2017): 129-139.

67] Edward Miller, "Homosexuality, birth order, and evolution: Toward an equilibrium

reproductive economics of homosexuality," *Archives of Sexual Behavior*, 29 (2000): 1-34.

68] Viz J. Philippe Rushton, *Race, Evolution, and Behavior: A Life History Perspective* (New Brunswick, NJ: Transaction Publishers).

69] Brendan Zietsch, Katherine Morley, Sri Shekar, Karin Verweij, Matthew Keller, Stuart Macgregor, Margaret Wright, J. Michael Bailey, and Nicholas Martin, "Genetic Factors Predisposing to Homosexuality May Increase Mating Success in Heterosexuals," *Evolution and Human Behavior*, 29 (2008): 424-433.

70] Niklaas Långström, et al., "Genetic and Environmental Effects on Same-sex Sexual Behavior," op cit.

71] Simon Baron-Cohen, "The extreme male brain theory of autism," *Trends in Cognitive Sciences*, 6 (2002): 248-254.

72] Ross Hammond and Robert Axelrod, "The evolution of ethnocentric behavior," *Journal of Conflict Resolution*, 50 (2006): 1-11.

73] Gordon Gallup, "Attitudes toward homosexuals and evolutionary theory: The role of evidence," *Ethology and Sociobiology*, 17 (1996): 281-284.

74] Qazi Rahman, Jonathan Sharp, Meadhbh McVeigh and Man-Ling Ho, "Sexual Orientation-Related Differences in Virtual Spatial Navigation and Spatial Search Strategies," *Archives of Sexual Behavior*, 46 (2017): 1279-1294.

75] Thomas Hubbard, (Ed), *Homosexuality in Greece and Rome: A Source Book of Basic Documents*, (Los Angeles, CA: University of California Press, 2003).

76] Viz Louis Crompton, *Homosexuality and Civilization* (Cambridge, MA: Harvard University Press, 2003), 36.

77] Ross Benes, "How the Catholic Priesthood Became an Unlikely Haven for Gay Men," *Slate*, 20. dubna 2017.

78] Melford Spiro, *Burmese Supernaturalism* (London: Routledge, 2017); Peter Vitesbsky, *Shamanism* (Norman, OK: University of Oklahoma Press, 2001); John Grim, *The Shaman: Patterns of Healing Among the Obibway Indians* (Norman, OK: University of Oklahoma Press, 1987).

79] Darren Sherkat, "Sexuality and Religious Commitment in the United States: An Empirical Examination," *Journal for the Scientific Study of Religion*, 41 (2002): 313-323.

80] Shay-Lee Bolton and Jitender Sareen, "Sexual Orientation and Its Relation to Mental Disorders and Suicide Attempts: Findings From a Nationally Representative Sample,"

Canadian Journal of Psychiatry, 56 (2011): 35-43.

81] Harold Koenig, "Religion, Spirituality, and Health: The Research and Clinical Implications," *ISRN Psychiatry* (2012).

82] Viz Michael Walsh, *Opus Dei: An Investigation into the Powerful, Secretive Society within the Catholic Church* (New York: HarperCollins, 2004).

83] Viz Paul Hyland, *Indian Balm: Travels Amongst Fakirs and Fire Warriors* (London: Tauris Parke, 2006).

84] Viz Dolf Hartsuiker, *Sadhus: The Holy Men of India* (New York: Simon and Schuster, 2014).

85] Satoshi Kanazawa, *The Intelligence Paradox: Why the Intelligent Choice Isn't Always the Smart One* (Hoboken, NJ: John Wiley & Sons, 2012).

86] Edward Dutton, "Why are Non-Heterosexual Males Attracted to Religious Celibacy? A Case for the 'Gay Shaman' Theory," *Mankind Quarterly*, 59 (2018): 197-215.

87] Emily Kim, Veronika Zeppenfeld and Dov Cohen, "Sublimation, Culture and Creativity," *Journal of Personality and Social Psychology*, 105 (2013): 639-666.

88] Viz Peter Allen, *The Wages of Sin: Sex and Disease, Past and Present* (Chicago: University of Chicago Press, 2002).

89] Ray Blanchard, "Review and theory of handedness, birth order, and homosexuality in men," *Laterality*, 13 (2008): 51-70.

90] Martin Lalumière, Grant Harris, Vernon Quinsey and Marin Rice, "Sexual Deviance and Number of Older Brothers Among Sexual Offenders" *Sexual Abuse*, 10 (1998): 5-15.

91] Anthony Bogaert, Scott Bezeau, Michael Kuban and Ray Blanchard, "Pedophilia, Sexual Orientation, and Birth Order," *Journal of Abnormal Psychology*, 106 (1997): 331-335.

Úvaha Edwarda Duttona **Everything you ever wanted to know about homosexuality but were afraid to ask** vyšla na stránkách National Policy Institute 8. května 2020.